

Բաժանորդագիտն կԱնխիկ՝ թուրքից համար
տարեկան 50 զշ, Առողջոյ համար 5 բուրդի,
որից երկիրներու համար 10 ֆր:

Վեցամսեայ եւ եռամսեայ բաժանորդագրու-
թիւնը եւս կընդունելին:

Գաւառներէն Օսմանիան նամակադրոշմ
կընդունուի՝ 1 զշ. նոցը 34 փարայի հաշ-
տվ, կամ 100 դրոշի փոխարէն 115 զր:

ԾԱՀԻԿ վերաբերեալ ամէն գործի համար
իմ:

Ս. Տիգրան-Հրատարակիչ
ՅՈՎՆԱՆ Գ. ՓԱԼԱԿԱՇԻԱՆ
Պալիս, Պահէ-Դարու, Թաշ խան, թիւ 5 Օ

ԾԱՂԻԿ

ԼՐԱԳԻՐ

40 Փարա

Ազգային, Քաղաքական եւ Գրական

40 Փարա

ՆՈՐ ԵՐԶԱՆ — Բ. ՏԱՐԻ. ԹԻՒ 36

ՈՒՐԲԱՌ

19 ՅՈՒՆԻՍ 1892

ԵՐԿՐՈՒԹ

ԳՐԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԿՐՈՒԹ

ԳՐԱԴԱՏՈՒԹԵԱՆ

ՓԱԼԱԳԱԵՆ ԵՒ ՄԱՐԴԱՐԵԱՆ
Սշարհագրութեանց վեճը

Վ. Էնին պատմութիւնը . — Անցեալ 1891 տարւոյ սկիզբներն էր, Պ. Գրիգոր Մարգարեան՝ Աշխարհագրութեան դա-
սագիրք մը հրատարակեց և լրագրաց մէջ մեծականութ ազգարարեց թէ այս Աշխարհագրութեան հեղինակը և պատ-
մութեան և աշխարհագրութեան ու-
սուցիչը է, «Ազգա առաջնակարգ մասնա-
գէտներէն» է, թէ՝ գործն «արդի ման-
կավարժական մեթոսներու լիովին հա-
մաձայն և մեր կրթական վիճակին գործ-
նական փորձառութեան վրայ հիմ-
նուած» է, թէ՝ այս գասագիրք «ցարդ
գտնուած աշխարհագրութեան դասա-
գրոց բաղդատմանը՝ աւելի դիւրուսոյց
և հաճոյալին է, «ոճը պարզ և մանա-
ւանդ ճոխացեալ նորանոր ծանօթու-
թիւններով և գործնական հրահանգնե-
րով», թէ՝ «Օսմանեան Պետութիւնն
աւելի ընդարձակի, աւելի խնամով և
մանրամասն կերպիւ նկարագրուած» է,
թէ՝ պատրաստուած է «ի պէտս Ազգ՝
Բարձրագոյն Նախակրթարանոց», թէ՝
«վաւերացեալ է յնւուանի. Խորհրդոյ
Ազգ. Կեդր. Վարչութեան», և թէ՝
վերջապէս և հետեւաբար էկուգայ մեր
գալրոցական դասագրոց շարքին մէջ
կարեւոր դիրք մը գրաւել» :

Յայտարարութեան այս հրապուրիչ
ձեւը ամենուն ուշագրութիւնը հրաւի-
րեց գրքին վրայ, և աշխարհագէտ
ընթերցովք իրենք վիրենք խաբուած
գտնելով, բացումք ի նոցանէ կը թե-
ւադրուին հրապարակելու այս նոր Աշ-
խարհագրութեան բազմապիսի թերու-

թիւններն ու սխալները: Ուստի չգի-
տեմք ուրիշ լրագրուած զիկուած Քննա-
դատականաց քանակութիւնը, «Ծա-
ղկիկ» ի Խմբագրատունը սկսան հետզհետէ
տեղալ Մարգարեան Աշխարհագրու-
թեան վրայ Քննադատութիւններ՝ ոյոց
ամենքն ալ երկարապատում կը թուէին
գրքին անթիւ անհամար թերութիւն-
ներն ու սխալներն: Քննադատք բոլորն
ալ կը խնդրէին իրենց գրուածոց ընդ-
փոյթ հրատարակութիւնն, բայց մեք
մեղքնալով յայնժամ Մարգարեան Աշ-
խարհագրութեան հեղինակն՝ որ խիստ
լաւ գործ մարտագրած լինելու փառ-
քը կ'զգար իւր մէջ, միանդամայն ըն-
թերցով հասարակութիւնը չտալտիա-
ցընելու համար՝ այդ Քննադատութիւն-
ներէն հրատարակեցինք միայն երկու
հատը, ամենէն համառօտ և ամենէն
մեղմ գրուածները: Եւ արդէն նիւթա-
պէս անկարելիութիւն կար բոլոր Քըն-
նադատութիւնները հրատարակելու,
վասն զի կարող էին գրաւել «Ծաղկիկ»
առ նուազն տասը թիւերը:

Պ. Մարգարեան՝ հրատարակուած
երկու Քննադատութեանց առաջնոյն
միայն պատասխանել փորձեց և իւր
պատասխանով առաւելեւ եւս ինկաւ. իսկ
երկորդին պատասխանելու քաջու-
թիւնն իսկ չունեցաւ, այլ միայն գրեց
թէ «Ծաղկիկ» անձնական գուռն հաւիլ-
ներէ թելադրեալ քննադատութիւնը բա-
նակ մը կազմած և իւր (Մարգարեանի)
գէմ ելած է: Միւս կողմանէ, «Ծաղկիկ»
տպարանը գալով, սպառնացաւ գոտ
բանալ հրատարակուած քննադատու-
թեանց համար, որպէս զի վախճայինք
և այլ եւս քննադատութիւն չհրատա-
րակէինք Մարգարեան Աշխարհագրու-
թեան դէմ: Այն ժամանակ էր միայն
որ «Ծաղկիկ» Խմբագրութիւնը, չէզո-
քութիւնը թողլով, ինքն իսկ ստանձ-
նեց խնդրէրը և հրատարակու իւր հա-
շիւր կարգադրեց Պ. Մարգարեանի
հետ: Պ. Մարգարեան լոեց ընդ մըշտ,
բայց հանդարտ ալ չկեցաւ: Դիմեց մեր

Ճրակած գոյշ գոյշ գոյշ գոյշ
Հ. Նոմրու «Զագիկ» գնդակ մարդ
պալաշիան հովոն:

S'adresser à
HOVNAN PALACACHIAN

Directeur du journal arménien «Dzaghik»,
Rue Bahtché-Kapou, Tach Han, 50
CONSTANTINOPLE

19 ՅՈՒՆԻՍ 1892

բարեկամաց ոմանց՝ թախանձագիտին խնդ-
րելով որ միջնորդ կանգնին «Ծաղկիկ»
Ծնօրէնին քով, որպէս զի այլ եւս բան
չհրատարակուի իւր գրքին դէմ: «Ես
ի՞նչ ըրած եմ Փալագաշեանին որ իմ
գրքիս վրայ քննադատութիւններ կը
հրատարակէ, թշնամութիւն մ'ունի՞ ինձ
հետ, մանաւանդ որ ես իրեն միշտ բա-
րեկամ եղած եմ: և Դարոցառէր Տիկ-
նանց աղջկոնց վարժարանին մէջ ալ
պաշտօնակից ենք: Այսպիսի առար-
կութիւններով կարծած է համոզել մեր
բարեկամները, որ մեր կողմանէ անվա-
յելու բան է իրեն գրքին դէմ քննա-
դատութիւններ հրատարակելու:

Ինչ և իցէ. մեք մեր բարեկամաց
թախանձանքին զիջանելով, խապա-
գագրեցուցինք Մարգարեան Աշխար-
հագրութեան վրայ որ և բան հրա-
տարակելու, և խնդրէրը փակուեցաւ:

Անցան ամիսներ և հրատարակուե-
ցաւ Մարգարեանի Համառօտ Աշխար-
հագրութիւնը: Այս անգամ՝ հրատա-
րակելու համար մեզ ներկայացուած-
քննադատութիւններէն և սիալացու-
ցակներէն և ոչ մին հրատարակեցինք:

Անցան մի քանի ամիսներ ևս, մի օր
նամակ ընդունեցանք Տպարանապետ
Փարեգին էֆ. Պաղտատլեանէ՝ որ կա-
րեւոր առաջարկութեան՝ մը համար
տեսակցութիւն մը կը խնդրէր: Տես-
նուեցանք: Գրաբեգին էֆ. իրեւ հրա-
տարակիչ՝ առաջարկին մես ու...
հագրութեան դ

Նա տպագրէից, եւ . . . գոյշ գոյշ գոյշ
շահակից պիտի լինէինք: Լնդունեցի ա-
ռաջարկութիւնը, ապայմանաց մասին
համաձայնեցանք, ապայմանագրուեցանք,
և ես սկսայ մէկ կողմանէ ձեռագիր
սպարաստել ու տպարան տալ, որպէս
զի միւս կողմանէ շարուին: Ձեռագիր-
ներու պատրաստութիւնը և տպագրու-
թիւնը ամիսներ տեւելիչ յետոյ, վերջա-
պէս հրատարակ եղած Փալագաշեան
Պատկերացարդ Աշխարհագրութիւնը:

Եւ ահա սկսու Փալագաշեան եւ

Մարգարեան Աշխարհագրութեանց զէ-
ճը։ Նախայարձակն եղաւ ինքն Պ. Գը-
րիկոր Մարգարեան։ Իւր առաջին զը-
րադատականը հրատարակելէ յառաջ,
արդէն մեր շատ մը բարեկամաց ըստած
էր. «Պիտի քննադատեմ, մէկ հատ ծա-
խել չպիտի տամ։ Եա՛, անիկայ ինծի
ի՞նչչափս ըրաւ, ես ալ անոր պիտի ը-
նեմ, տեսնենք աղէկ բա՞ն է եղեր»։
Եւ մեք, այս լուրերն առնելով, ինա-
կանաբար ծիծաղիլ միայն կրնայինք։

Փալուգաշեան Սշխարհագրութեան
դէմ Պ. Մարգարեանի առաջին քննա-
դատութիւնը երեւցաւ «Արեւելք»ի մա-
յիս 17ի թուրյն մէջ։ Մեր պատասխա-
նը՝ ինչպէս յայտնի է՝ երեւցաւ «Ծա-
ղկեկ»ի մայիս 23ի թուրյն մէջ։ Պ. Մար-
գարեան՝ իրեւ պատասխան՝ «Ճէրի-
տէի Շարգիյէ»ի մէջ հրատարակեց երկ-
րորդ գրադատական մը։ Քննենք այս
երկրորդ գրադատականը։

Քննութիւնը դիւրացնելու և կարե-
լի եղածին չափ մեր գրուածքն համա-
ռատելու համար, Պ. Մարգարեանի
երկրորդ գրադատականը կրիանք բաժ-
նել սա չորս գլխաւոր խնդրոց. նա-
խատինք ու քննամանք, հանելուկի խըն-
դիր, զբարարութիւն, սխալմեն խնդիր:

Նախատին կամ թենամանք . — «Արեւելք»ի մէջ երեւցած քննադատութեան ի պատասխան , նաև «Ծաղիկ»ի մէջ Պ . Մարգարեանի դէմ նախատինք ու թըշ նամանք տեղացեր ենք եղեր , յետոյ «Արեւելք»ի մայիս 29ի թուոյն մէջ աւ պատասխանի պէս բան մը գրած եղբ եղեր :

Կը յայտնեմք նաևս որ մեք «Արեւ-
ելք»ի մէջ հրատարակելու համար ա-
ռանձին պատասխան մը չեմք զրած-
բնաւ, այլ ինչ պատասխան որ հրատա-
րակած եմք «Ծաղկիկ»ի մէջ, նոյնին
յար և նման մէկ օրինակը զրկած եմք
նաև «Արեւելք»ին որ կրծատելով կըր-
ճատելով այնպիսի գրութեան մը վերա-
ծած է զայն, որուն ներքեւ ամենեւին
յանձն չպիտի առնեինք մեր ստորագը-
րութիւնը դնել: Գալով նախատինքի ու
թշնամանքի լսնդրոյն, կը հարցնեմք Պ.

ւրանի զի՞ն էր մեր պատասխան-
արա մէջ նախ մինքն , ո՞րն էր թշնա-
մանքն : Հսած էինք իրեն Պ. Մօրոյի թէ-
ինքը շատ հեռի է աշխարհագրութեան
դասագիրք մը քննելու համար ձեռլո-
հաս անձը կամ ուսուցիչը լինելի . այս
էր նախատինքը . բայց մեք մեր ըստածը
փաստերով հաստատած էինք՝ ձեր գը-
րածներուն սխալ բաներ լինելն ապա-
ցուցանելով . չըսէ՞ինք ճշմարտութիւնը .
չողոքորթութիւնընէ՞ինք , շատ ձեռլո-
հաս էք ըսէ՞ինք . Խօսքին կարգը գալով
յիբեւ ծանօթութիւն բաժանէինք . «Այ-

ջկանց վարժարանի մը՝ գիտեմք ուր դասի ժամանակ՝ գոյ դասարանի մէջ ժամ մը անընդհատ ծխող դասառուի մը երեսէն, բարձրագոյն կարգի աշակերտուհիք գրեթէ միշտ հիւանդ են։ Զեռընհաս սլաշտօննչութեան ուշադրութութիւնը կը հրաւիրեմք առ այս։ Կ'արժէ քննութիւն մը բանալ և այդ դասառուին ո՞վ լինելն հասկնալ և զարժանել անօրինել»։ Այս յայտնութիւնները արդեօք Պ. Մարգարեանի թշնամանք

Համարածը. բայց ի՞նչ ընէինք, փափ-
կակազմ տպայքը չմեզքնայինք, «Ապ-
րիս, Պ. Մօրօ, աղէկ կ'ընես դասարա-
նին մէջ ծխելով. աշակերտաց առող-
ջութեան շատ կը նպաստէ հուխը» ը-

սէի՞նք և միւս դասատուներն ալ դա-
սի ժամանակ ծխելո՞ւ յորդորէինք,
Դուք, Պ. Մօրօ, Փալագաշեան Աշխար-
հագրութեան մէջ սխալներ գտնելու
նախանձախնդրութենէ մղեալ՝ զիրքը
խուզարկելու ձեռնարկելով և սխալնե-
րու սովի հանդիպելով, քաջութիւն
ունեցած էիք սխալներ դարբնելու և
հաւատացնելու ընթերցովին որ այդ
սխալները գոյութիւն ունին Փալագա-
շեան Աշխարհագրութեան մէջ . իսկ
մեք՝ ձեր դարբնած սխալները մի առ
մի յառաջ բերելով, հարցուցած էինք,
«Սուլսեր շինելով և բռնի մեր դրբին
մէջ մոցնելով պիտի կատարէք ձեր ա-
նաշառ քննադատի սլաշտոնք» : Այս
հարցումն է՞ր արդեօք ձեր նախատինք
ըսածք . բայց ի՞նչ ընկինք, իբրեւ մեր
ապրա՞նքը ընդունէինք ձեր այդ ար-
տադրութիւնները, Եւ միթէ ձեր երկ-
րորդ գրագատականով ալ չէ՞ք շարու-

նակեր դարբնութիւնը, երբ կ'ուզէք հաւատացնել ընթերցողին թէ՝ մեր գրքին 116 երեսին մէջ՝ Հնդկա-Զին Այրեցեալ գուռոյ ներքեւ չգտնուիր ըստած եմք: մինչդեռ ամենեւին այդպէս բան ըստած չէ: դարձեալ՝ այնպէս կը ձեւացը նէք իրեւ թէ մեր գրքին 188 ելեսովն մէջ՝ Աւատրալիան բնաւ բնակիչ շունի բած լինիմք, մինչդեռ այնպէս բան ըս-

ուած չկայ ամենեւին։ Պ. Մօրօ մանկավարժական դիտողութիւններ ևս ըստ էր, որոց անտեղի և սխալ ինքը հաստատելով, յայտնած էինք որ Պ. Մօրօ ամենեւին տեղեկութիւն չունի արդի մանկավարժութենէն, թէ ու

սուցմոն իւր առաջարկած մեթոտն ա-
մենէն հակամանկավարժական և ամե-
նէն անքնական մեթոտն է, և այլն. այս
էր թշնամանքը: Ի վերջոյ, որովհետեւ
Պ. Մօրօ մեր Աշխարհագրութեան չէր
հաւնած, իւր Աշխարհագրութենէն
կարգ մը իրական սխալներ յառաջ բե-
րելով, ըստ էինք. «Ըսէք, Պ. Մօրօ
ըսէք, այս տեսակ Աշխարհագրութիւն
մը կ'ուզէիք», հրատարակուած տեսնել

բայց ձերը կայ արդէն հրապարակի վը-
րայ և պէտք եղած պատիւը կը բերէ
ձեզ» . այս է արդեօք ձեր նախատինք
ըսածը , Պ . Մոլո :

Եւ սակայն, Պ. Մարգարեան, այս
ամենէն երեւցածն ալ, իրողութիւնն
ալ սա է թէ, վերոյիշեալ աշխարհա-
գրական և մանկավարժական խնդրոց
մասին մեր յառաջ բերած փաստերու և
բացատրութեանց որ և է պատասխան
չէք ունեցած, որով և կերպով մը այդ
խնդիրներէն խոյս տալու համար՝ մեր
գրածները հռչակած էք նախատինք և
քենամանք։ Հսկէլ է որ հարկ համարած
էք այդ խնդիրներն այդ կերպով փա-
կել։ Անցնիմք ուրեմն միւս խնդրոց :

Հանելուկի խնդիր .— Հանելուկի օգտակարութեան մասին Պ . Մօրօյի յայտնածու ու պաշտպանած կարծիքը հերքելով, այդ մասին մեր տեսութիւնը յայտնեցինք : Պ . Մօրօ մեր փաստերը հերքած լինել կը կարծէ , երբ կ'ըսէ թէ՝ « Եզօլ Նօռմաներու հեղինակն Լարուս , ունէր ուսմանց և գիտութեանց հաւասարաբարքս ամէն ճիւզերու կարողաշխատակիցներ » . Անշուշտ ունէր , բայց միթէ կարուսի աշխատակիցներ ունենալէն հանելուկիցներու օգտակարութիւնը կը հետեւի : Յետոյ կ'ըսէք . « Խոկ մեր յիշած միւս հանդէսներն մէկ խօսքով կը դատապարտէ Պ . Փալագան , ըսկընք թէ՝ ատոնք հինցած ու անրիգայի կարգանցած բաներ են » : Այստեղ , Պ . Մօրօ , կը խեղաթիւրէք մեր խօսքն . Ճեր յիշած միւս հանդէսներուն համար ըստինք բնաւ հինցած , անքիգայի կարգանցած . մեք զայդ ըսինք Եզօլ Նօռմալ » . Ներուն համար : Նորէն կարգացէք ինչ որ ըսինք ձեր յիշած միւս հանդէսներուն համար , և մեր ըսածներուն պատասխանեցէք : Կը կրինեմք որ աշակերտները աշխարհագրական հանելուկներով զբաղեցնելը՝ զանոնք ժամավաճառ ընել և մտային տանջանիքի դատապարտել է :

Գրպարտութիւն . — Պ . Մարգարեան
յանդգնութիւն կ'ունենայ յայտարարե-
լու թէ Փալագաշեան «կատարելապէս
հետեւած և ամբողջութեամբ օրինակած
է» Մարգարեան Աշխարհագրութեան
մէջ գտնուած «պարտականութիւննե-
րը , հրահանգը , քարտիստակծութեան
մասին թե՛ն ննես» . կամն» :

վարժութիւնները, այլը :

Մեր Աշխարհագրութեան 10^{րդ} երեսը դրուած հարցումներուն և հրահանգին, 21, 22 և 24 երեսներուն մէջ դըրուած հարցումներուն, 31 և 32 երեսներուն մէջ դրուած հարցումներուն և հրահանգներուն, 41 և 78 երեսներուն մէջ դրուած քարտիսագծութեան վարժութիւններուն ամենեւին հետքն ան-

գամ չկայ Մարդարեան Աշխարհագութեան մէջ։ Զեղած բանն ի՞նչպէս կարող էինք օրինակել։ Իսկ աշխարհի զանազան մասանց վրայ դրուած հարցումներն ու հրահանգներն մեր Աշխարհագութեան մէջ աւելի ճող են քան թէ Մարդարեան Աշխարհագութեան մէջ։ և յետոյ, մեր դրած հարցումներն ու հրահանգներն ուրիշ են, ձերինները ուրիշ։ Հետաքրքիի ընթերցողք թողլ բազդատեն երկու Աշխարհագութիւնները և Պ. Մարդարեանի արժանի անունը որոշեն։

Սիամիներու խնդիր . — Պ. Մարգարեան կ'անցնի այնուհետեւ յիշել կարծեցեալ սիսալներու չարք մը և կը հրաւիրէ զմեզ ՀԱ.ՏԻԿ ՀԱ.ՏԻԿ ամենուն պատասխանելու : Խոր թուածկէտերէն մաս մը կը վերարերի բըժախնդրականաց կարգին . այսպէս՝ օրինակի . համար՝ մեր Աշխարհագրութեան 80 երեսին մէջ «Սահալիկն կղզի»-ին ծայրը տպագրական սիսալմամբ է մը դրուած տեսնելով, Պ. Մարգարեան մեծ վլկուկ կը հանէ և այնպէս կը ձեւացնէ որպէս թէ քանի մը հատ կամ քանի մը տեղ Սահալիկն կղզին յիշուած լինի : Յայտնի է թէ Միտիլիս կղզին էտրէմիտի ծոցին բերանը կը գտնուի . մեր գրքին մէջ գրուած է եղեր «Էտրէմիտի ծովախորշին մէջ» . Պ. Մարգարեան մեծ կարեւորութիւն կուտայ այս ըսուածքին և կը փութայ պարունակեալի ու պարունակողի խնդիր յարուցանել . մը նաց որ՝ եթէ մեր գրքին մէջ «Միտիլիս կղզին էտրէմիտի ծովախորշին բերանը կը գտնուի» ըսած լինէինք, այն ժամանակ ևս մեծ աղմուկ ունէր հանել, վասն զի՞ ըստ իրեն՝ բերան բառը գետերուն միայն յատկացեալ է եղեր, ինչպէս լուրջ կերպով գրեց՝ «Տանիմարգա Պալդիկ ծովուն բերանը կը գրտնուի» կարդալով մեր գրքին մէջ . ուրեմն՝ ըստ Մարգարեանի՝ սիսալ է ըսել «Հորին բերանը», «Էլիքին բերանը», ևայլն, վասն զի ոչ հորը գետ է և ոչ ֆիւրը . Պ. Մարգարեան կը փորձէ մեծ աղմուկ հանել նաև մեր գրքին մէջ նշանակուած՝ զանազան երկիրներու բնակչաց թիւերուն համար, զայնս գրտնելով՝ ըստ իրեն՝ իրականէն քիչ ժաւելի կամ քիչ մը պակաս : Բայց ի՞նչ կարեւորութիւն ունի այդ քիչ մ'աւելին կամ քիչ մը պակասը, մատաւանդաշակերտաց համար, քանի որ այդ թիւերէն չատերը ամէն օր փոխուելու վըրայ են գաղթականութեանց և այլ պատճառներով : Եւ արդէն նշանաւոր աշխարհագիտաց գրքերու մէջ խկ այդ թուոց մասին համերաշխատթիւն չկայ ամենեւին . La Terre illustée' Ռուսիոյ

բնակչոց թիւը կը նշանակէ՝ օրինակի համար՝ 93 միլիոն. L. Lanierի L'Ես-
գործը կը նշանակէ 87,472,900. Աեք նը-
շանակած էինք 90 միլիոն, իսկ Պ. Մար-
գարեան իւր գրքին մէջ նշանակած է —
ուշադրութիւն — « 95 միլիոն բնակիչ,
հանդերձ կովկասու 105 միլիոն բնակի-
չոք » : Եւ այսպէս ուղիղներ :

Բծախնդրականաց կարգին կը վերաբերին նաև մեր գրքին մէջ չյիշուած բերքերը, քաղաքները, ևայլն։ Այսպէս, օրինակի համար, Ռուսսիոյ խավեարը չեմք յիշած եզեր, նոյնպէս Խոալոյ գինին, Եւրոպական Թուրքիոյ ծըխախոտը, ևայլն, անոր համար յանցաւոր եմք եղեր։ Բայց ներկցէք, Պ. Վարժապետ, մեք ալ մեզ համար պատճառ մ'ունեցած եմք հարկաւ չյիշելու զայն։ Ծխախոտի դէմ եմք արդէն, չեմք գործածեր, մանաւանդ կը դատապարտեմք դասարանի մէջ ծխոլ վարժապետները։ Իսկ Ռուսսիոյ խավեարը մեր սիրած բանն է, մարտովական ալ է, կերանք զայն աղուորիկ, վրայէն ալ Խտալիոյ պատուական գինին խմեցինք։ Իսկ դուք ասոր փոխարէն ի՞նչ ըրիք ձեր ընդարձակ Աշխարհագրութեան մէջ ամերողջապէս կուլ տուիք ՄԱԼԹԱ կղզին իւր 160.000 բնակիչներով, ինչպէս նաեւ կիՊՐՈՍ կղզին։ Ֆրանսայի քաղաքաց շարքին մէջ մի քանի համը չեմք յիշած եղեր։ մեծ բան մը չէ այդ բայց ի՞նչ պիտի ըսէք՝ երբ ձեզ յիշեցունեմք որ դուք ոչ թէ քաղաքներ, այլ ամբողջ Իշխանապետութիւններ մոռացութեան տուած էք, ինչպէս Մօնագոյի իշխանապետութիւնը, Անտորայի Հասարակապետութիւնը, Այն-Մատէնի Հասարակապետութիւնը, ևն։ Ձեր աշքերուն մէջի գերանները տեսէք նախ, Պ. Մարդարեան, փոխանակ ու րիշին աշաց մէջ շիւղեր փնտուելու։

Այժմ անցնինք Փալագաշեան Աշ-
խարհագրութենէն Պ. Մարգարեանի
նշանակած այն կէտերուն, որոնք ամե-
նեւին սխալ չեն, և զորս մեր Պ. Քըն-
նադատն սխալ համարելով, իւր բացար-
ձակ տգիտութիւնը հաստատած կը
լինի:

բականն ընդունելով իրեւ Աղջանտեա-
նին մասը, ինչպէս որէ արգէն. նայնպէս
Եփրաւ և Տիգրիս գետերը Հնդկաց Ով-
կիանոսին մէջ թափել առած եմք՝
Պարսից ծոցը համարելով Հնդկաց Ով-
կիանոսին մէկ մասը, ինչպէս որ է ար-
գէն, և այսն Երբ խնդիրը իւրաքանչիւր
Ովկիանոսի ընդունած գետերուն վրայ
է, Նեղոսը Աղջանտեանին մէջ թափել
չտայինք, հասպա ո՞ր Ովկիանոսին մէջ
թափել տայինք. Տիգրիսը և Եփրատը
Հնդկաց Ովկիանոսը չվազցնէինք, հա-
պա ո՞ր Ովկիանոսը վազցնէինք : Բայց
ահա աշխարհագրութեան մասնագէտ(°)
ուսուցիչ մը, մեր Պ. Քննադատը, այս
տեսակ բան «ոչ մոքէն կրնայ անցու-
նել և ոչ ալ երեւակայել» :

Միայն մեք չեմք որ Միջերկրականը
Աղլանտեանին մասը համարելով, Նե-
ղոսը Աղլանտեանին մէջ կը թափի ը-
սելը սխալ չեմք համարիր։ Եւրոպացի
շատ մը նշանաւոր աշխարհագէտներ ալ
նոյնը կը դառանին։ Կ'ուզէ՞ք վկայու-
թիւն։ Բացէք, օրինակի համար, LA
TERRE ILLUSTRÉE աշխարհագրական
հոյակապ գործին 57րդ երեսը և կար-
գացէք.

L'Océan Atlantique s'étend comme un immense canal sinueux formé par des *avancements* et des *enfoncements* réciproques des côtes de l'Europe, de l'Afrique et de l'Amérique... Aussi est-il la grande voie commerciale du globe, d'autant plus qu'il permet à la navigation de pénétrer au sein des régions les plus importants de l'Europe et de l'Amérique septentrionales, au moyen de nombreux enfoncements formés par les mers intérieures, les golfes et les baies.

L'Atlantique reçoit en outre les plus grands fleuves du globe (Amazonie, Mississippi, Nil (**Նեղոս**), Danube).

Versant de la mer Noir: le Pruth, le Dniester, le Dniéper et ses affluents, le Don, le Kouïa, le Kama.

2. Φωλαφωσκων Βεζιαρηωφρου-

թեան 90 երեսին մէջ ըստած եմք . «Սի-
պէրիոյ բնիկ ժողովուրդը կը բազկանայ
Մոնկոլ , Թաթար և Թուրք ցեղերէն ,
մեծաւ մասսամբ վրանաբնակ , որք կ'ապ-
րին հովուութեամբ կամ ձկնորսու-
թեամբ , և են՝ ոմանք Պուտայական ,
և ուսանք՝ դիւրապաւը : Արեւմտեան
մասին մէջ կը գտնուին նաև Մահմե-
տականներ : »

Պ. Մարգարեան կը բացագանչէ .
«Մարդկային կարողութեամբ կարելի՞ էր

գուշակել որ Սիակերիոյ բնիկ ժողովը ըստ մեծագոյն մասը վրանաքնակ պիտի ըլլար»։ Դուք բացագանձելու վրայ եղիք, մեք մեր ընթերցողաց հետ կարդամք երկհատոր պատկերազարդ ընդարձակ աշխարհագրութեան մը հեղինակ Ա. Vullietի կարծիքը այս մասին (երես 160 Ա. Հասարոց)։

« . . . Presque toutes ces populations sont nomades, vivent sous des tentes ou des huttes d'écorce, au milieu d'une malpropreté révoltante, se nourrissant de . . . »

3. Փալագաշեան Աշխարհագրութեան 86 երեսին մէջ ըսած էինք. « . . . Զմեռն այս տեղեր Թուրքաստան) այնչափ ցուրտ կ'ընէ որչափ Սառուցեալ Ովկիանոսին եզերքը . ամառը հեղձուց տաքութիւն մը կը տիրէ, ևն»։ Պ. Մարգարեան մեր այս տողերուն մէջն Զմեռ բառը խնամօք վերցնելով, կը հարցնէ. «Ուսկից պիտի լսէինք որ Թուրքաստանի մէջ Սառուցեալ Ովկիանոսի եզերոց չափ ցուրտ կ'ընէ»։ Նախ Զմեռ բառն իւր տեղը դրէք, Պ. Մօրօ, և ապա այդ հարցումն ուղղեցէք մեզ. Այդ պարագային մէջ, դարձեալ օստար անուանի հեղինակ մը պիտի խոսեցնեմք, մոսածելով որ մեր խօսքին չափուի հաւատոք, ինչպէս չէք հաւատացած մեր գրքին խօսքին։ Լ'ASIE բաղմահատոր գրքին հեղինակը՝ L. Lanier՝ իւր այս գործին Ա. մասին 127 երեսին մէջ տեսէք ի՞նչ կարծիք կը յայտնէ Թուրքաստանի կլիմայի մասին։

« . . . En été, le vent chaud du sud-ouest domine; en hiver, c'est le vent polaire du nord-est.»

Կարդանք նաև A. Vullietի կարծիքըն այս մասին՝ իւր վերցիշեալ գորքին 161 երեսին մէջ.

« . . . En hiver, au contraire, le froid est excessivement rigoureux, soit à cause de l'abondance des neiges, soit surtout à cause des vents glacés qui y arrivent en droite ligne des mers polaires et des plaines de la Sibérie. Parfois des ouragans terribles chassent la neige sèche avec une telle violence que ni les hommes ni les animaux ne peuvent résister. On voit, par exemple, des troupes entières de chevaux lutter en vain contre ces métels ou chasse-neige, en se pressant les uns contre les autres, et avancer peu à peu sur les glaces des bords de la Caspienne, jusqu'à ce que celles-ci manquant sous leurs pieds, ils soient tout engloutis dans la mer. Un seul prince Kalmouk en perdit ainsi 6000 en une seule année.»

En 1827, les Kirghis de la horde intérieure perdirent à la suite des chasse-neige 280500 chevaux.»

4. Հստ Պ. Մարգարեանի, Պելուճիստան Անգլիոյ տղթեցութեան ներքեւ է եղեր, բայց մեք «Անգլիոյ գերիշխանութեան ներքեւ կը գանուի» ըսեր եմք։ Այո՛, Պ. Մօրօ, Պելուճիստան Անգլիոյ գերիշխանութեան ներքեւ կը դանուի։ Դարձեալ դիմեմք մեզմէ չառ աւելի ձեռնհասներու կարծիքին։

LA TERRE ILLUSTRÉEի 417 երեսը բայցէք ու կարդացէք։

«Kélat, capitale du khanat de Kélat, est considérée comme le chef-lieu de la confédération des diverses tribut du Béloutchistan, SOUMISES à l'Angleterre.»

Կարդանք նաև L'ASIEին Ա. Հատորին 606 երեսը։

«Le khan de Beloutchistan, VAS-SAL de l'Angleterre, reçoit du SUZERAIN un subside annuel de 10000 livres sterling. Le traité de 1841 a imposé au khan un résident anglais dans sa capitale et des garnisons anglaises dans ses villes. Le khan est responsable de l'ordre . . . ևն»։

5. Հստ Պ. Մարգարեանի; «Բորթօն Բորթոկալի մեծ նաւահանգիստն է» ըսելը սիսալ է եղեր։ Ձեր «սիսալ է» ըսելը սիսալ է, Պ. Մարգարեան. L. Grégoire իւր ընդարձակ Աշխարհագրութեան 129 երեսին մէջ Բորթօյի համար կը գրէ «grand port de commerce», մինչդեռ կիզակոնի համար չտար մեծ ածականը, այլ միայն կ'ըսէ»։ «Le port est sûr et magnifique», L'EUROPE գրքին 953 երեսին մէջ Բորթօյի համար գըրուած է՝ «le port par excellence», իսկ կիզակոնի համար գրուած է «port magnifique et sûr»։ LA TERRE ILLUSTRÉEի 306 երեսին մէջ ալ կը կարդամք Բորթօյի համար. «Le port principale d'exportation»։

6. Անցեալ անգամ գրած էր Պ. Մարգարեան, չխօսեցանք. այս անգամ գարձեալ կը պնդէ թէ Անգլիոյ մէջ պղնձի հանք չկայ։ Եւ սակայն կայ։ Բայցէք L'EUROPEին 59 երեսը, և Անգլիոյ գլուխն արտադրութեանց մէջ ի մէջ այլոց պիտի կարդաք. «Cuirre (Cornouailles, Stafford, Anglesey), 9359 tonnes»։ — LA TERRE ILLUSTRÉEի 222 երեսին մէջ ալ պիտի կարդաք. «Parmi les métaux, on doit citer le fer, répandu partout; le cuivre du Cornouailles, de Galles et d'Anglesey»։

7. Փալագաշեան Աշխարհագրութեան 56 երեսին մէջ, Գերմանիոյ հանքային արտադրութեանց կարգին մէջ

յիշուած էին բանկագին բարեր. Պ. Մարգարեան իւր առաջին գրադատականով կը բացագանչէր. «Գերմանիոյ մէջ ո՞վ գտեր է թանկագին քարերու հանք»։ Մեք մեր պատասխանով պընդած էինք որ Գերմանիա թանկագին քարերու հանքեր ևս ունի։ Այժմ, իւր երկրորդ գրադատականին մէջ, իւր ըսածն մեզ վերցգրելով և մեր ըսածն իրեն սեպհականացնելով, կ'ըսէ առանց կարմրելու. «Գերմանիոյ մէջ թանկագին քարերու հանք չկայ, ըսած էր Պ. Փալագաշ և գարձեալ կը պնդէ»։ Բայց կ'աղաջեմ, սթափուեցէք, կայ ըսողն ո՞վ է Բննադատութիւն կը գրէք թէ՝ օգզապազուրիս (Ճեռնածութիւն) կ'ընէք։

Կը վերջացնեմք, Պ. Մարգարեան, կրկնելով որ Աշխարհագրութեան գիրք մը քննելու համար պէտք եղած ձեռնհասութիւնը չունիք գուք ամենեւին. աշխատեցէք նախ աշխարհագրութիւն սովորելու։ 8. Գ. ՓԱԼԱԳԱՇԵԱՆ

ԾԱՂԿԱԶԱՐԴ ԵՒ ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄ

ՄԱՆԿԱԿԱՆ ՑԻՇՈՂՈՒԹԻՒՆԻՑ(1)

(Խուեր Օգսենիսիոս բահանայ Հայրունելոյ)

Բայց լուսաւորութիւն որպէս ունի իւր բարիքները, ունի նոյնպէս իւր չարիքները։ Նահապետականութիւնը, ներկայի հետ անաշառ կերպով բաղդատողներից և ոչ ոք կարող է հերքել այս ճշմարտութիւնը։ Ծնուանեկան ապականութիւններ, ընկերական անհաւատարմութիւններ, պատույ և պարտականութեան վեհ զգացումի բացակայութիւն և վերջապէս այն բարոյական մեծ անկումը, ուր գտնուում է ներկայ սերը մեծագոյն մասը, — դրանք հետեւանք են լուսաւորութեան կամ՝ աւելի ճիշդ ասած՝ գիտութեան սիսալ ու անփոյթ սիստեմայով աւանդման։ Մարդը, այն Աստուածանէր, եկեղեցանէր և մարդանէր մարդը, որ իւր կեանքը, իւր ինչքն ու հարստութիւնը միշտ պարտաս էր զոհելու բարւոյ և ճշմարտութեան, նա ընդհակառակը շփուելով լուսաւորութեան, առենելով գիտութեան հոտը, այսօր չէ ճանաչում իւր պապերի պաշտամ. Աստուածը, հէգնումէ կրօնը, փախչում է եկեղեցուց. այսօր նա չէ ամաչում ոչ թէ անհատներ զոհել իւր սեփական շահերին, որ հին գարերում ևս կը պատահէր, — այլ և ամրով ընտանիքներ կործանել, ամբողջ ազգութիւնը ու ժողովուրդ ոչնչացընել. . . այո՛, այսօրուայ մարդը գործում է ամէն տեսակ կեղծոտութիւն,

(1) Շար. ՅԱՐԴ Թիւէն և վերջ.

Քսութիւն, շարութիւն, յանուն ճըշ-
մարտութեան, ազնուութեան և լուսա-
ւորութեան, գործում է և չնորհիւ իւր
գիտութեան ազատ է մնում ընդհա-
նուր դատապարտութիւնից ու փառա-
բանվում են այդպիսիք, բարձրանում
են . . .

Միայն ինչպէս վերը ասացի, գիտութիւնը սոյն մարդկային բնութեան անբարոյական գործում մեղաւոր չէ, այլ մեղաւոր է նորա աւանդման եղանակը. այլ ա'յն, որ մարդկանց գլուխը լցնելով չոր ու ցանաք գիտութիւններով, նըրանց սրտերը մնում են ամայի, նրանց հոգիները մնում են անմասն բարոյականի վարդապետութեան բարերար ազգեցութիւնից: Այո՛, բարոյականի բացակայութիւնն է պատճառ, որ այսպան տարի գիտութիւնը անկարող է գըտնը վում արմատախիլ ընել այն չարիքները, որոնցմով վարակուած է մարդկութիւնը:

Սրեւը արդէն թէքուել էր գէպի ի
իւր մուտքը, երբ մենք վերադարձանք
տուն, իսկ թէյից յետոյ սկսուեցաւ զի-
ճակի կազմութիւնը հետևեալ ծեւով։
Սուան 5-6 բաշակ տարողութեամբ մի
փարչ. վայրի ծաղկիներից ջնած մի գե-
ղեցիկ փունջ՝ զարդարուած գոյն զգոյն
ժապաւէններով՝ դրին այդ փարչի բեր-
նին և ծածկեցին գունաւոր լաշակի
քողով։ Բնարուեցան մի քանի հոգի եր-
կու սեռի երիտասարդներից, որոնց մէջ
էին և ես։ Մենք առնելով վիճակի պու-
լիկը, դուրս եկանք տանից։ Տանից
դուրս գալու ժամանակ ընկերներս
պատուիրեցին ինձ ամբողջ ճանապար-
հում և բոլոր գործողութիւնների ժա-
մանակ միշտ լուռ մնալ և հետեւիլ ի-
րենց, առարկելով թէ, եթէ հակառա-
կը վարուիմ, վիճակը կ'ոչնչանայ։ Մենք
նախ կարգով մօտեցանք երեք այնպիսի
առուների, որոնք անցնում էին խաչա-
ձեւ ճանապարհներից։ Իւրաքանչիւրը
մեզնից ամէն մի առուակից լցրեց պու-
լիկի մէջ երեքական կից ջուր և երեքա-
կան հատ փոքրիկ քարեր նոյն առ-
ուակից։ Ապա գնացինք երեք եկեղե-
ցիներ, իւրաքանչիւր եկեղեցւոյ դրան
առաջ ամէն մէկս երեքական անգամ
մեր մոքերի մէջ « Հայր մեր » ալզօթքը
կրկնեցինք, ամէն անգամ ծնրադրելով
տաճարի գրան առաջ։ Այս գործողու-
թիւնն եւս աւարտելով վերադարձանք
տուն, որ տեւեց մօտ երկու ժամ։ Այս
տեղ մենք իրաւունք ունեցանք խօսե-
լու։ Վիճակին մասնակցողները իւրեանց
վրայի ոչ թանկադին զարդերից մի մի
քան ձգեցին պուրիկի մէջ, ի հարկէ իւ-
րաքանչիւրը իւր ձգած առարկայն մըտ-
քում պահելով՝ ուրիշնի հետ չչփոթե-

Ըու համար, Այդ գործողութեան ժամանակ «Զան զիւլում» երգից երգում էին մի մի տուն և երգողը վիճակի տուփը թուցնում էր ձեռքերի վրայ: Այս գործողութիւնը տեսաց աւելի քան երկու ժամ, որովհետեւ երգը յանախի ընդհատվում էր միջանկեալ սրախօսութիւններով ու կատակերով:

Վիճակը պատրաստ էր ։ Մազկապը սակ և քողաքաս վիճակի փարչը յանձնեցին տան տիրուհւոյն: Նորա պարագն էր թագյնել, որ չգողնացին: Գողութիւն ըսե լով պէտք չէ սովորական գողութիւն հասկնալ: Այդ սովորական մի կատակ է ։ Երիտասարդները համարեայ ամբողջ գիշեր աշխատում են գոլնալ, որովհետեւ տան տիրուհւին գողացողին և նորա ընկերներին պարական է հիւրասիրելու ձուազեղով, որպէս տուգանք իւր անդուշութեան(1):

Միւս օրը հինգշաբթի էր . մենք
խմբովին գնացինք եկեղեցի . Այդ օրը
Համբարձման տօնն էր . եկեղեցին մեծ
հանդիսով տօնեց Փրկչի վերջին հրա-
ժեշտը իւր սիրած և իւր Ստուածային
արեան հեղմամբ փրկուծ աշխարհին ,
համբառնալով բազմելու իւր Հօր աջ
կողմը : Ամբողջ սրբազն արարուղու-
թիւնը խորին երկիւղածութեամբ ուն-
կնդրելուց յետոյ , «Օրհնեալ եղերուք»ի
հետ դարձանք տուն : Վիճակին մաս-
նակցողները , որ չորեքշաբթի երեկոյ-
եան դարձել էին իրենց աները , հե-
տքզնետէ ժողովուեցան : Թեթև նախա-
ձաշխին ընելուց յետոյ , պարտէզ իջանք
ուր մի ընդարձակ տափարակի վրայ
փռուած էին պարսկական գորգեր ու
կապերտներ : Շղթայի ձեռվ բոլորուե-
ցան այնտեղ , որ կազմուեցաւ մի մեծ և
բոլորակ շրջան : Առաջարկութեամբ հիւ-
րերի՝ ես նստեցայ այդ շրջանակի մէջ
տեղը , որ դասարկ էր թողուած և վի-
ճակի փարչը յանձնուցաւ ինձ :

Ակուեցաւ բուն գործողութիւնը .
Հիւրերից իւրաքանչիւրը սկսեց երգել
նոյն «Ձան գիւլում» երգից մի մի տուն
բարձր ծայրնով և առանձին եղանակով
և ամէն մէկը երգն աւարտելուց յետոյ ,
վիճակի փարչը խառնելով , այնտեղից
դուրս էին հանում ձգուած առարկանե-
րից մի հատ . Որին պատկանում էր
հանած առարկայն , նրան էր վերաբե-
րում և երգի բովանդակութիւնը , որ
շատ սակաւ բացառութեամբ միշտ նր-

(1) Հին ժամանակիներում զիճակի փարչի մէջ աւելի թանկագին զարդեր են ձգելիս եղել. բայց գտնուել են անտղիւ մարդիկ, որոնք կատակի համար գողնալը անյատացրել են թանկագին իրերը, որով այժմ թանկագին իրերի վոլխանակ ձգում են անարժէք առարկայներ :

պաստառը էին վնում։ Որպէս նմաւշ
կը դնեմ այստեղ այդ երգից մի տուն։
« Մարիս տակը մանիւակ».

« Իմ եարը (2) քանց (3) շիշտկ (4).
 « Տաս թուժանից(5) անցիենամ,
 « Քեզ կանիմ եարիս մշտկ. »

Վիճակահանութիւնը շարունակուեցաւ այս ձեւով, մինչեւ որ վերջացան մէջը ձգուած առարկայները : Սպա լումբովին սկսեցին երգել նոյն երգից և իրենց ձեռքում թուցնել զիճակի փարշը, որով վերջացաւ զիճակի գործողութիւնը, յաջորդելով նրան ճոխ սեղան և ընդհանուր ուրախութիւն, որպիսի սրաեռանդն և անկեղծ ուրախութիւն կարող է ընել մի միայն կովկասի ժողովուրդը :

Ծաղկազարդի հանդէսը, ինչպէս պատմում են ծերունիները, աւելի հին ժամանակներում շափազանց չքեղութեամբ և մեծ հաւատքով ու եռանդով է կատարուելիս եղել: Սյն ժամանակ բարեկամական և ընկերական սիրոյ ըգգացմունքը աւելի վառ է եղել մարդկանց սրտերում, սէր և միաբանութիւնը թագաւորել է նրանց սրտերում, փոխակարձ օգնութեան գաղափարը համարուել է որպէս անհրաժեշտութիւն և պատմի վեր է դասուել ամէն տեսակ անձնական շահերի նկատումներից: Սյս երեսյթը ունեցել է իւր բարեկարանանակութիւնը, Հարուսա բարեկամն ու դրացին միշտ պարագ է համարել Աստուծոյ տուած սեղանից բաժին հանել աղքատ բարեկամին ու դրացուն, որով սկզբունքով յարգուած է եղել հաւասարութեան օրէնքը: Սյուն, գիտութեան և լուսաւորութեան հոսն անգամ շտուած մարդիկ լոկ իւրեանց բընածին սկզբունքից թելադրուած՝ կոտարել են այն մեծ պարագանութիւնը, որին աշխատում են վարժիլ ներկայ ճոխ գիտութիւնների աւանդմակր: Միայն զարմանալին այն է, որ որքան շատ մուտք է գործում լուսաւորութիւնը, որքան մարդիկ զարգանում են, այնքան ստոչում են միմեանցից, այնքան անսարքերութիւնը ու խորթութիւնը թագաւորում է նրանց մէջ, որով փոխանակ միմեանց օգնելու գաղափարը արմատաւորելու, ընդհակոռակիլը նա բոլորավին ցնուած է: Հրապարակական հանդէսներ նոյն խոկ, որ մարդկանց տարբեր դասակարգերը միմեանց մօաեցնելու բաւական զօրաւոր միջոցներ էին, նրանք հետպհետէ վերանուած են այն չափով, որ չափով մուտք է գործում գիտութիւնը...»

Այս շատ ախոռը երևոյթ է, որ գը-
նալով աւելի անմիտիքար կացութեան
կարող է առաջնորդել մեզ. Բայց ի՞նչով
պէտք է դարձնանել այդ շրիքը, ո՞ւր
պէտք է փնտռել սորա գլխաւոր աղ-
բիւրը. — այդ ուսումնասիրութեան ար-
ժանի լուրջ խնդիր է:

U. S. U.—bulk

(2) Ամուսին : (3) Քեզնից աւելի : (4) Երիտասարդ, թարմ:

(5) Թումանը կովկասում հաւատար է
10 բուրլու , իսկ Պարսկաստանում՝ երեք
բուրլուց աւելի չէ :

ԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Ս. Պատրիարք Հայոք շարաթէ մը ի վեր հիւնագ լինելով, իւր տունը կը մնայ ի Մաքրիգիւղ:

— Մայլար Զին Պօրֆօմի և Ախալցիսայի վրայով Կարին մեկներ են վիճակին Առաջնորդ Գեր. Դեռնդ եպիսկոպոս Շիշմանեան և աշխարհական պատգամաւոր Կարապետ էֆ. Տէր Ազարեան:

— Նոր Դարի մէջ կը կարդամք. «Առաջիկայ 1893 թուի յունուարի 28ին լրանում է Ռուսիայում Հայոց թատրոնի գոյութեան 35 ամեակը»: Առաջին հայերին ներկայացումն եղած է 1859 թուի յունուարի 28ին Մոսկուայում հայ ուսանողների մասնակցութեամբ: Այս առթիւ Պ. Ս. Երիցեանը պատրաստում է Հայոց թատրոնի պատմութիւնը (1859—1893 թ.), որին կցուած կը լինի մինչեւ այսօր հայերին լեզուով եղած թէ՝ ինքնուրոյն և թէ՝ թարգմանական, տապած թէ անտիպ բայրո թատրոնական գրուածների լիակատար ցուցակը»:

— Կրօն. Ժողովը Սելոնիկի հոգեւոր հովին կարգեց Արժ. Տ. Ռոկի Աւագ քահանայ Օհանեանը, փոխանակ Արժ. Տ. Արտէն Աւագ քահանայ Խոչեանի՝ որ հրաժարած է:

— Մեզգուրեան ազգիանց վարժարանի ժի. առարկը ջրջանքնութիւնը սկսան երէկ և պիտի առեն մինչեւ յունիս 30, երեքարթի օր:

— Յունիս 6ին Ռուս ընկ. Ալեքսանդր շգթենուուլ իւր ընտանեօք մայրաքալաք եկաւ Գնդապետ Նիկոլայոս Բնիկոլոսուեան, որ Տիմիսի թատրոնական մասնախմբի անդամ է: Գնդապետը Վիկոնտ պիտի երթայ իւր հիւանդ որդին դարձմանեւ տալու համար: բայց խնդրանոք Պատ. Մանախմբի նա մի քանի օր պիտի մնայ մայրաքալաք՝ Տիմիսի հայ բեմի համար գերասոն և գերասանուան հիների վորձելու: Թէ և լրագրութիւնը Տիկ. Սիրանոյի մասին մեծ գովաստ շրայլեց, բայց ինչպէս կ'երեւի, Տիկինը ինչ ինչ հանդամանքներով չէ կրցած գրաւել հասարակութեան համակարգութեանը, և, հակառակ խնամք թղթակցաց շրայլուծ գովաստներուն, նա մերժուեր է Տիմ. Հայոց բեմն: Գնդապետը արտօնուած է զրկելու նաև Տիկին Սիրանոյի տեղ մի այլ գերասանուհի:

— Մեծ. Ռէթէսս էֆ. Պէրսէրեանի ներկայացուցած ցանկէ մը՝ Քաղ. Ժողովը Ռւսումն. Խորհրդոյ անդամ անուանած է հետեւեալ Մեծ. էֆէներինը. Համբարձում Ալոմանեան. Մը կրտսէ Մեզգուրեան, Միհրան Արիկեան, Յակոբ. Ռոկոն, Պաղու Քէրէսոնէնան, Ռէթէսս Պէրսէրեան, Տարգմանական, անդամ գորդուեան:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Դերմանական նաւահանգիստ մը մըտնող օտար նուեր իրենց տէրութեան գրուակին քով գերամանական ալ կախելու պարտաւոր են: Ռուսական նաւեր պարտաւոր են այս սովորութիւնը:

— Մարտի անգլ. դեսպանը իւր պահանջումներէն ետ կենալով, միայն յօդուտ եւրոպացոց տրմտիք և դռւար արտածելու արտօնութիւն և 1880ի պայմանագրոյն բարեփոխումը կը խնդրէ:

— Անգլիոյ յաւաշիկայ ընտրութեանց համար Հոնտոնի Ֆինսուլը թագին իր ազտական կլասսունեան ընտրելի ներկայացած է Հնդիկ մը՝ Պ. Նասրութի:

— Անգլիոյ թագուհին Պետական Խորհրդոյ երեքարթի օրուան նստին մէջ Խորհրդարանը լուծեալ հաշտիկեց և ընտրութիւնը կատարելու արտօնութիւն տուաւ. Հօրտերու ժողովոյ նախագոհին, որ միանգամայն Արդարութեան գործոց նախարար է: Երեքարթի օրը Ն. Վեհափառութեան գահակալութեան 55^{րդ} տարեգործն ալ էր:

— Դերմանիոյ կայօրը երեքարթի օր Շթէթէնի մէջ մարտահաւու մը ի ծով իջուցման ներկայ գտնուելով, բանախուեր է:

— Դերմանիոյ Շարօթէնապուրկ քաղաքին մօտ երկու կառախմբոց՝ միջեւ բաղկում մը առեղի ունենալով, և հոգի փիրաւուեր են:

— Ֆրանսայի Քրէտի. Ֆօնտիէ գրամատան անօրէնը, որուն հրաժարիլը ծանուցինք, ետ առեր է իւր հրաժարականը, կառավարութեան հետ համաձայնութիւն գոյացած լինելուն համար:

— Ֆրանսայի Միլան տեղեկալն որ Ավրիկէ մէջ Նիկէր գետին բերնէն մինչեւ Սուտանի հարաւակովմը արշաւանք մը կատարելով՝ Փրանսական գործութեան նոր ասպարէկ լացած էր, անցեալ շարթու ֆրանսա վերագանձնով, շատ եւանդալից ընդունելութիւն գտեր և Պատու է գէտէնի սպոյ անուաներ է: Ավրիկէն բնիկ իշխանի մը գուարը Բարիկ բերեր է, զոր քաղաքակրթելով՝ իւր երկիրը պիտի վերադանեն:

— Ֆրանսական նորաշէն Տիւրիւյ ըը կոմ մարտահաւու Պրէստի առջեւ փորձուելու պահուն կաթսան պայթէր և մի քանի նաւազք վիրաւուեր են:

— Աւստրիոյ նոր գրամմերուն արձանագրութիւնը որոշուած է Ֆրանց Ֆոօքֆ, Կայու Աւստրիոյ, Թագաւոր Պոնհիմոյ, Կալիխիոյ, Խլիքիոյ եւ Առաքելական Թագաւոր Հանգարիոյ:

— Մանչէսդը մէջ Սըր Ռէկիէմ Հարգըրդ բանախոսութեամբ մը կլատրութիւնի յաղթանակն ակներեւ գատներ է:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Պատօնաբաշխութիւնն. — Ապահովական թէմալի փաշա՝ Խարբերդի և Օսման փաշա Մուսուլի կուսակալ Ալի Հայտար պէտ Պետական Խորհրդոյ անդամ, գնդապետ Ակմէտ Ռիփաթ պէտ Խումսի կառավարիչ և զինուորական հրամանատար, Անմէտ Ալի փաշա Եւդոկիոյ և Բասիլ էֆ. Պայազիսի կառավարիչ, Հիւսէյին Սապրի էֆ. Պաղտատի և Ռիփաթ էֆ. Ճանիկի առեւտրական դատարանացան, Եղիսական դատարանին նախագահ և Բէրթէվ պէտ Պիլայի գայմագամ անուանեցան:

Ասիֆնանն. — Պօլսոյ առեւտրական Ս. դատարանին նախագահ իզզէթ պէտի Պալա, Պրօւայի մէքթուպձի Մուհիտի էֆէնտիի և Պաղտատի մէքթուպձի Սիւլէյման Ֆայիք էֆէնտիի իւլա երկրորդ, էտիլալի գայմագամ Ապահովական թիվաբարձր էֆէնտիի, Ճանիկի պայմագամ կութիւնի էֆէնտիի և Տրապիկոնի Տէփթէրը Խագանիի քննիչ Վահիտ գայմագամ կամաց կութիւնի էֆէնտիի և Տրապիկոնի Տէփթէրը Խագանիի պայմագամ կութիւնի էֆէնտիի Սապանիի քննիչ Վահիտ էֆէնտիի և Հեռագրական և թղթատարական վերատեսչութեան ձարտարագիտաց, դիւանին զերտանօրէն Մկրտիչ էֆ. Անմէւանի Ռազիա աստիճանները տրուեցան:

Պատօւանեանն. — Սարուխանի (Մանիսա) կառավարիչ Մուհիտի փաշայի Մէժիտիյէ երկրորդ, Սերաստիոյ և Ատանայի կուսակալութեանց մայրաքաղաքիս գործակատու Խուլուսի պէտի Մէժիտիյէ երրորդ և Աղրիանուութուոյ երեւելիներէն Սուքիսա էֆ. Եղաղուպետնի Մէժիտիյէ հինգերորդ պատուանշանները տրուեցան:

— Պետական Խորհրդոյ անդամ անուանեցան Հայիմ փաշայի որդիէք Մէժմէտ Ալի և Խարբահիմ պէտի երրորդ որոց այս առթիւ Միրիմիրանի աստիճան և երկրորդ կարգի Մէժիտիյէ պատուանշան տրուեցաւ:

— Պուրավան Պայրամը երկուշարթի օրէն պիտի սկսի:

— Տիգրիսի նաւարկութեան շինութիւնները վարելու համար Ֆրանսացի ձարտարագիտէտ Պ. Վաքըրէյ Օսմ. կառավարութեան ծառայութեան մէջ մը տած է:

— Սամսոն-Սերբանիոյ երկաթուղոյն արտօնատիք, Պ. Մաքար՝ իւր ինչ ինչ պահանջումներէն ետ կենալով, Օսման կանաչան կաթսան պայթէր և մի քանի նաւազք վիրաւուեր են:

— Պատօւանեան արտօնատիք, Պ. Մաքար՝ իւր ինչ ինչ ինչ պահանջումներէն ետ կենալով, Օսման կանաչան կաթսան պայթէր և մի քանի նաւազք վիրաւուեր են:

ԿԵՆՍԱԳՐԱԿԱՆՔ

Ե.

ԳԵՐԴ ՊԱՏՈՒԵԼԻ ՊԱԼԱՏԵՑԻ

Գէորգ-Դալիք՝ այնչափ ներկուն տաճկագիտ է եղած, որ ժամանակակից սօմտաները և իւլյամաներն իրեն երթալով՝ Արարական դժուարահասկանալի նուրիական մատենից նկատմամբ մեկնութիւններ կը խնդրեն եղեր։ Բարոյական անձուկ պարագայներու մէջ, մեծամեծ տագնապներէ զինքը զերծուցած ու պաշտպանած են վերոյիշեալ ծանօթ այլազգիք։

Կը պատամուի թէ Պատուելին՝ որ մը բաղնիք կ'երթայ, և հո՞ն մասնաւոր բազմոցներ (է հրամ մինակիք) իրարու վերայ ոլտարաստելով՝ վրան կը բազմեցնեն զինքը, թէ իրիպար գլխով ծըսպամորչ մ'եւս հրամցնելով, և այլ արտաքոյ կարգի ընդունելութեամբ և մեծարանուք կը պատուեն ու կը յարգեն։

Չմունանք ըսելու թէ հին տառենները, քրիստոնեոյք արտօնուած չէին բաղնիքի մէջ նալլին հագնելու։

Բաղնիքին մէջ նոր լուացուած ու հագուելու համար դուրս ելած հետաքրքիր թուրք մը՝ Գէորգ-Դալիքն համակրուելով, իրեն կրօնակից կը կարծէ, և կ'սկսի հետք մաերմանալ և կրօնական խօսակցութիւն մը բանալ, թուրքը կարի գոհ մնալով սոյն տեսակցութենէն, մեկնած պահուն՝ Խամի Շերիֆի կը հարցնէ։

Պատուելին կը պատասխանէ՝ Մուհամմէտ։

Դուրսազ թուրքը դուրս ելած տառեն, կը տեսնէ որ Պատուելին՝ գլուխը քալքաք կը դնէ, ու Հայ քրիստոնէից (1) յատկացեալ տարազ կը հագնի, խօսոյն կը կռահէ խօսակցին Հայադաւան մը լինելն, յոյժ կ'զգածուի յուսախարութեանը վերայ, չթափանցելով արդէն Պատուելոյն տուած սրամիտ և խորիսաս պատասխանւոյն։

Ուստի թուրքը Գէորգ-Դալիք պատասխանին դէմ կ'երթայ բողոքել առ որ անկէ, և Գէորգ-Դալիք ձերակալուելով կը տարուի Աղա-Քարուսին և կը ներկայանայ Եէնիչէրի-Աղասիին, ուր նախ Տաճկին բացատրութիւնը լսուելով, երբ ապա ամբաստանեալ մեծանուն Գալիքը կը հրաւիրուի արդարացընել ինքզինքը՝ այնպիսի նուրիական անուն մը շարաչար գործածելուն և իրեն

(1) Ա. Ա. ազգ իրեն յատուկ հագուստի ձեւն ունէր. Եէնիչէրիներու ցուցաբահին մէջ կարելի է այժմ իսկ տեսնել Հայը, Յոյնը, Հրեայն, և այն ժամանակի իրենց յատուկ տարազներով։

բաւն անունը չտալուն համար, Պատուելին պազ արեամբ կը պատասխանէթէ՝ «Այդ Տաճկին ինծի՝ «Իսմի-Շէրիֆի» հարցուց, չըսաւ թէ՝ «Քու անունդ ի՞նչէ»։ Եւ կը յաւելու «Միթէ՛ Մուհամմէտ անունը՝ Խամի Շերիֆի չէ»։ Դատաւորը՝ «Բէք ալեա՛ հալլ իթմիչսինիզ» կ'ըսէ, ու խիստ գոհ մնալով Պատուելոյն սոյն կոկիկ և կլորիկ, նա մանաւանդ անպատճառ՝ գոհացուցիչ ու արդարացուցիչ պատասխանէն, «Հօճան՝ մինչեւ հո՛ս պարապ տեղը յոգնեցուցեր ես» կ'ըսէ սոսիխն ու կը ճամբէ, խատիւ պատուիրելով որ՝ ուրիշ անդամ ալ գատաւորին չդիմէ այդ տեսակ սին թիւրիմացութեանց համար։

* * *

Հիմայ սկսինք Պատասխայի Պատուելոյն գրական գործունէութեան թըլուումն մասնցն ընել։

Լեզուագիտ Դարապետը՝ 1778ին Պարսկերէնէ ի Հայ թարգմանած էր «ի զուարձութիւն ընթերցասիրաց» մեծագին եւ պատուական Ականց, եւ .այլոց պէսպէս հանեսական, եւ կինդանական հարաց, նաեւ եօրանց նրանակենաց, եւ զանգան ազնուագոյն իրաց Գիրքը, որ 1779ին տպուած է Յօհաննիսեան Պօղոսի գործարանին մէջ, հըրամանաւ որբազան Պատրիարքի մեծի քաղաքիս՝ Տեառն Յօհաննու աստուածիմաստ Վարդապետի։

Մեծայարդ Թարգմանիչը՝ գրքին սկիզբը կոկիկ Յաւազաբնութիւն մը դրած է, յորում Պարսիկ Հեղինակն, Որդին Հիւսէյնի դուսեան, 28 տողերու մէջ բացատրած է թէ իրեն ժամանակակից թագաւորն ինչպէս հրամայեր է սոյն գրքին յօրինման ու պատրաստութեան, և գրքին վերջը՝ 239 երեսէն սկսեալ մինչեւ 304 երեսը, հանդերձ մեկնութեամբ՝ բառից ունանց հաւաքումըն և սոյն մատենի մէջ գտնուող նըշանաւոր իրաց և բառից ցանկը զետեղած է։

* *

Վերոյիշեալ տապադրեալ թարգմանութենէն զտու, Պարսկահայ Բառագրքին Հեղինակին կողմանէ գրուած Յաւազաբնինին ի թուրքական լեզուին։ և ուրեք ուրեք առ ի չգոյէ համապատասխան բառի ի թուրքական բարբառի, վարեցաւ արաբիական ձայնիւ, և սակա գլուրնկալ լինելց բառիցն ի միտս ընթերցովաց, յօրինեաց զսոյն գիրս ոտանաւոր տաղաչափութեամբ, լինել նմանակ ոտանաւոր գրոցն թեօհֆէ Հիւսամի կոչեցելոյ, որով ինքն վարժեալ էր ի մանկութեան իւրում, բաժանելով զսա

ուագիրքն ևս ի Հայ հանած, և այսպէս եռահատուած բառամատեան մը կազմած է։

Եւ ես մեծանուն Գէորգ-Դալիքն սոյն 600 երեսներէ բաղկացեալ ինքնագիր հատորը տեսայ, իմ ազնիւ բարեկամներէն՝ Մեծ Սրծրունի Յովհաննէս էֆ.ի քով։

Սոյն ստուարահատորն՝ ինչպէս ըսի, քանի մը տեսակ գրական գործ կը պարունակէ։

Առաջին մասին դրանը, կամ երեսին գրայ գրուած է մեծ տառերով։

Ա. Վ. (1)

Եւ ապա.

Թարգմանօրէն մեկնութիւն Տաղաչափական բառարանին այնորիկ, որ կոչի

ՇԱՀԻՏԻ

Ի լոյս ածեալ աշխատութեամբ Գէորգայ ուրումն մշականուն դպրի։

Ի մայրաբաղաբն Կոստանդինուպոլիս։

ՀԵՂ հովանեաւ տանարի Մրոյ Հետակապետին Միքայէլի որ ի Պալատն։

Յամի Տեառն 1795. մայիսի 8.

Ի վայելումն բառազնին վերծանողաց Հայկագունեաց։

Այս առթիւ նախաբանած է Գէորգ-Դալիք, իբրեւ Յառաջաբանութիւն ինչ, հետեւեալ ծանօթութիւնները Նահիտի հեղինակի մասին։

«Հեղինակն պիտանական գրքուիկի, որ կոչի թեօհֆէ ի Յահիտի, էր ի գաւառուն Մէնթէշի, ի գիւղաքալաքէն Մուղլայի. ըստ աղանդոյն Մէկէվի. որդի առն ուրուք՝ որ կոչւր Խիւտայի, որ ի մանկութենէ գեգերեալ ի վարժս ուրման, և եղեալ հմուտ ի գիտութեան լեզուին պարսկական, շարադրեաց զգիրս զայս բառական։ մեկնելով զսոյն ո'րչափ մարթ էր բառութ թուրքական լեզուին։ և ուրեք ուրեք առ ի չգոյէ համապատասխան բառի ի թուրքական բարբառի, վարեցաւ արաբիական ձայնիւ, և սակա գլուրնկալ լինելց բառիցն ի միտս ընթերցովաց, յօրինեաց զսոյն գիրս ոտանաւոր տաղաչափութեամբ, լինել նմանակ ոտանաւոր գրոցն թեօհֆէ Հիւսամի կոչեցելոյ, որով ինքն վարժեալ էր ի մանկութեան իւրում, բաժանելով զսա

(1) Բնագրին մէջ այս գլխագիր երկարակին բառարանին ըստաւծ նշանը կար, որով «Ա.Վ.» պիտի կարգացնուի «Աստուծով»։

ի պրակս կամ ի գլուխս 27, ըստ պէս պէս յանկաւորութեան եւ վանկաչառ փութեան, որոց վերջին հատուածն գոլով կարի իմ երկար՝ կոչեաց զնոյն Պահի դավիլ, այսինքն պրակ երկայն:

«Եւ աշխատասիրեալ աւարտեաց զնոյն գիրս ի թուականի հիմքին 921, ի ժամանակու թագաւորութեան Սուլդան Սէլիմին առաջնոյ, որդոյ Սուլդան Պայէզիսի, և թուինն Ֆաթիհ Սուլդան Մէհմէմէտի. և վասն օգտակար և շահաւեկտ գոլոյ սորին՝ յօրէ անտի և այսր յարդ և պատիւ գտեալ առ Թուրքս, բազում արդիւնս գործեաց և գործէ:

«Եւ որպէս ոք՝ որ զտունկ ինչ պըտղառու մեծապէս հոգ տարեալ գարմանէ և խնամէ, զի ևս քան զես պողաբերեալ արդիւնս գործեսցէ, սոյնպէս և յոլովք ի գրագիտացն թուրքաց հետքին է բացատրութիւն սորին՝ մեկնական զիրս յօրինեցին, և պարզաբանութեամբ չքեղազարդեալ, առաւել ևս հանդիսացնեցին:

«Արդ՝ և ես Գէորգ անուն չնչին կոստանդնուպօլսեցի պալատական, հայեցեալ ի շահ օգտութեան մատենիս այ սորիկ, յանձն առի տշխատութիւն, և գրեցի զմեկնութիւն սորա դրոշմետալ ի քարտի հայկական տառագծութեամբ, առ նախ զՊարտիցն եղեալ, առա զՀայոցն, յետոյ զԹուրքացն, և հուսկ յետոյ զԱրապացն, որով եղեւ սա գիրք բառից, լեզուաց և բարբառոց քառից. և այս ամենայն ի վայելս ուսումնասէր անձանց հայկազունեաց, ի թուականին Հայոց ՌՄԽԴ:

«Ի թագաւորեալ քաղաքն Կոստանդնուպօլիս, ի տեղով անդ որ կոչի Պալատ, ընդ հովանեաւ եկեղեցւոյ Սրբոյն Միքայէլի, երկնայնոյն Պետի:»

Շահիտիի գրքի մասն բռնած է յիշեալ ստուարահատարի 325 երեսներն:

Երկրորդ մասն՝ երեք երեսներ պարապ թողուելէ յետոյ՝ սկսած է 329 երեսն, հետեւեալ նորագրով.

«Դարձեալ հաւաքումն պարսկական բառից, մեկնեալ հայկական եւ բուրքական բառիւք:»

Սակայն նախ քան զբառագիրս, յառաջաբռորիւն մ'ալ առս գրած է, զոր արժան կը համարիմ նոյնութեամբ յառաջ բերել.

«Եւ քանզի տեղեկութիւն բառից բանալի է բոլոր գիտութեանց, յայն սակս որ փափաքի և տեհնչայ ուսման, պարտ է նմա ունել զծանօթութիւն նշանակութեան բառից: Ական զի թէ՛ ուսանիլ իցէ, և թէ՛ ուսուցանել, ո՛չ յաջողի այն ումեք՝ առանց գիտելոյ նորա զնշանակութիւնս բառից, որ է շաստատուն հիմն ուսման, յորոյ վերայ

կառուցեալ կերտին շինուածք՝ հոգեկան և մարմական գիտութեանց:

Արդ՝ զայս ամենայն գիտելով հեղինակն գործոյն Զալիմի անուն, յօրինեալ շարագրեաց զայս գիրս մեկնութեան բառից ուսանաւոր չափմամբ ըստ պէս պէս վերջին վերջին զորվութիւն պարսկական բառից, մեկնեաց զնոսին թուրքական լեզուաւ. յորում մինչեւ ի գլուխն իննեւատասաներորդ՝ շարակարգեաց մի միայն զյունափառուն գումարութիւնս անուանց, և այլոց մասնց բանի, բաց ի բայէ: Եւ անտի մինչեւ ի գլուխն 23, վամբաւորութիւնս բայից, Եւ ապա ի 24 երրորդում գլմի կարգեաց բանս ինչ ուսանելիս ըստ ոճոյ քերականութեան խրատու: Խօսելով ի նմա զճեւակերպութենէ զիմնաց անցելոյ ամանակին բայից, և զկազմութենէ հրամայական եղանակին, նաև ապառնի և ներկայ և անկատար ամանակաց, Եւ զընդունելութեանց կրաւորականաց և կրաւորակերպ չչզորքականաց, այլ և ներգործականաց և ներգործակերպ չչզորքականաց և զանուանց բայածականաց: Նաև զհոլվակերտ նախագրութեանց եւ զվերջաւորութեանց ածանցականաց, և զյունականակերտ մասնկանց անուանց. Եւ ևս՝ զբաղագրական մասնկանց, որք դնեն յառաջս բայից, և զլծորդութեանց բայից, թէ հականաց և թէ արտակայականաց, և աւարտեաց զՊարտիցն եղեալ, առա զՀայոցն յարդին 850:

«Եւ զայս ամենայն աշխատութիւն վասն այն էաս նա յանձն, զի համբակեթըն գուն գործելով ի բերան առեալ սերտեցնեն զտոլս ուսանաւորացն այնոցի, և այնպէս ամբարեալ մթերեսցն զնշանակութիւն պարսկական բառիցն ի միտոս իւրեանց, և յուշի կալեալ տպաւորեսցն զնոսա իրը բերեւուապինդ սեւեսմամբ. և ի գէպ ժամանակի պիտոյից՝ ի մտաց իւրեանց իւրեւի շանուարանէ իմեքէ հանեալ՝ առատութեամբ ի գործ ածիցն ի շարագրելն ըանս ինչ, նաև հասու լիցին յընթերցանութիւնս այլ և այլ գրոց՝ գիտաւորութեան մոտաց բանին: Ուստի և ինքն իսկ ասէ ի Պարտիկ լեզու յառաջաբանութեան իւրում ստանաւոր չափմամբ, թէ՝

Հիմքի իթնըս՝ եԱՇ կիթրէՏ ՏէՐ Տիկէ՛:

ՏէՐ ԱՃէՄ էնՏէՔ Պի ՄԱՆէՏ ՄիթնէԲ էկէ՛:

«Արդ՝ ընթերցեալ զմատեանս զայս, կարի իմն ախորժելի թուեցաւ ինձ վայելուչ կարգաւորութիւն բազմահոյլ բառից սորին, և կամեցեալ յեղուշ զոյն ի հայկական բան, սկիզբն արարի գրել, և յաւարտ հասուցեալ կատարեցի օգնականութեամբն Սասուծոյ, մի միայն զբառս մատենին ըստ կարգի քաղեալ, և ո՛չ զոտանաւորացն փոյթինչ արարեալ:

«Ես Գէորգ չնչին ծառայ կենարար

Փրկչին մերոյ մրիստոսի, որդի Տեառն Յոհաննու քահանայի ի աէր հանգուցելուց, ի թագաւորեալ քաղաքին բիւզանդիոնի, ընդ հովանեաւ տաճարի եկեղեցւոյ Սրբոյն Միքայէլի մեծի Հրեշտակապետի. որ ի թաղին Պալատի. և այս պատահեաց ի թուականին Հայոց ՌՄԽԴ. յօդոստոսի 24:»

Թերեւս Պարսկահայ բառագրքին նախագիծը լինի սոյն առձեւոն հաւաքածոյն, որ 24 գլուխներու բաժնուած, այլ ու բէնի կարգաւ դասաւորուած չէ, այլ կարծես կարգ մը հեղինակներու գրուածոց և զանազան գբքերէ քաղեալ բառեալ բառերու ժողովուծոց մ'է. ուրոյն ուրոյն կազմեալ, այլ դո՛հ բոհ վիճակի մէջ թողուած, և կ'երեւի թէ՝ յետոյ սոյն նախագաղափարէն դասակարգուած ու կազմակերպուած է տպագրեալ Պարսկահայ Բառագրիքը:

Հաւաքոյթը բաւական կ'ընդարձակի մինչեւ հեղրդ երեսը, ուր յաջորդն՝ Գլուխի ի՞ր, կ'սկսի Պարսկահայ լեզուի քերականական կազմութեան ու ձեւակերպութեան վերաբերող կանոններով, և ի վերջոյ՝ պարսիկ լեզուի մասին առուանողս ուղղեալ մետասան տոլ երասմը, և ի վերջոյ՝ պարսիկ լեզուի մասին առուանողս ուղղեալ մետասան տոլ երասմը, ու վերջ (1):

Երանի թէ՝ ազնուասկրտ և վեհանձն Սրծունի Յովհաննէս էֆէնտին, Գէռորդ-Դարրի գէթթայոն մնացորդ գրական գոհարն (2) ձեռքէ չհանելու համար, ի յիշատակ իւր պանուն՝ Խասպիւզի Ս. Ստեփաննոս եկեղեցւոյն նշանաւոր Աւագերէց Տէր Յակոբ Աւագ քահանա.»

(1) Կը փափառէի Գէորգ-Դարրի ձեռքագրէն քանի մը երես վիճագրութեամբ զետեղել աստ, բայց կարելի չեղաւ դժբաղդաբար՝ դիւրահասկնալի պատճառու:

(2) Իսկագիրն՝ յիշեալ Յովհաննէս էֆէնտիի Հանդ. հօրը Տէր-Յակոբեան Ստեփան Աղայի սեպհականութիւնն եղած է մեծագումար առնելիքի մը փոխարքին:

Ինչպէս ժամանակաց յարտնի է, մեր Ազգին մէջ՝ նոյն ասենները հաբաւառոր Տաճկարաններ եղած են, ինչպէս Խօրասաննեան Պետրոս Ամիրա, Աշնանեան Պօլս Ամիրա, Պուրունառու վական Յակոբ Աղայա (Արծունի), որ իւր հայերէնը էջմիածնայի միարան Շահրաբերդ իւրեւի կարողիկէ էջմիածնայի միարես իւրեւի կարողիկ աստ է յարաբար առնելիքի մը փոխարքին:

Ստեփան Աղա. Տէր-Յակոբեան՝ Եղիպտոսի Փոխարքային սեղանաւոր՝ Երամեան Վակամ. Գէորգ պէտին սենեկին՝ առաջին գործակատար-հաջուակալն եղած է:

յին, կիւրճի մականուանեալ (1)՝ որ գրեթէ բոլոր ժամանակակից Ամիրաներուն Տաներիցն ու սիրելին եղած է, և որ ծերունազարդ Տ. Գէորգ ծերունի Աւագ քահանային աներն է — Սայ աստուածարեալ Աթոռոյ Մայր Եկեղեցւոյ թանգարանին նուիրէր, ուրկէ ժամանակին՝ պէտք եղած ատեն, բազմաթիւ գրական գանձեր ու գոհարներ դուրս բերուած ու տպուած են:

Ազգային մատենագրութեան մէջ Գէորգ Պատուելի Պալատեցի, կամ Տէր Յովհաննէսեան Պալատցի Գէորգ-Դափր անունը հռչակ առած է աւելի իւր Պարսկահայ ընդարձակ բառարանով, որ 1826ին, այսինքն, յետ մահուան Գէորգ Դափրին, Ամիրայից Ամիրայ՝ Յարութիւն Պէզմեանի արդեամբ և ծախիւք տըպուած է յօրթագիւղ Արագեան գործարանին մէջ, ինչպէս որ մի և նոյն մեծանուն Ամիրային ծախիւք հրատարակուած է Մխիթարեանց աշխատամիրութեամբ Վենետիկ տպուած Հայկացեան երկանարու ընդարձակ և մեծածախս Բառարանը:

Հ. Սարգիս վարդապետ Թէկոդորէան կը գրէ քառահատոր պատմութեան մէջ թէ, մեծկակ գումար մը (2) թողած է Պէզմեան Յարութիւն Ամիրայն՝ Տիւզեան Յակոր չէլէպիին, որպէս զի թէ՝ Գէորգ-Դափրի Պարսկահայ բառարանն, ու թէ՝ Վենետիկու Վենետիկ տպուելու մէջ այդ ընդարձակ Բառարանն անուանաց ծրի բաժնուին, մինչեռ Վենետիկու Վենետիկ ոչ միայն այդ ընդարձակ Բառարանին տըպագրութիւնն բուն Մեկենասին անուանը չեն ծոնած, այլ և միայն 2000 օրինակ տպելով, իւրաքանչիւրին համար 500 գուրուչի մօտ գին մը դրած ու այնպէս չըլաբերութեան հանած են: Այդ Բառարան՝ այժմ սպառած է գրեթէ:

Ս. Աստենները Քերականութիւն գիտցող մատով կը ցուցնէին, իսկ բառարան շինել չկար. այն ժամանակուան Բառարանին կազմութիւնը՝ տարբեր բան էր:

Ողբացեալ Տոքթ. Բարունակ պէյ աւանդաբար կը պատմէր ու կը գրէր թէ, Ազգին ողորմելի տգիտութեան ժամանակները հասդիրք չգտնուելով՝ գումար գարուի Եկեղեցւոյն փողոցին անկիւնը պէօրէինի մը խանութիւն վրայ սենեակ մը կար, ուր ժամանակին գիտուն պատուելին իրենց գիտուած բառերը

(1) Բնիկ Տիխոսիւցի լինելուն համար Արտենի յորջործուած է:

(2) Կը կարծուի թէ՝ 20000 հատ 20 նոց սակի, որ բաել է 4000 միրայի չափ ողջ ստակ:

թուղթի կտորնելու վրայ գրելով՝ այլութենից կարգաւ պատին վրայ կը կախին եղեր, և բառի մը նշանակութիւնն հասկնալ ուղղները՝ իւսկիւտարէն, Խասգիւղէն, Օրթագիւղէն և ուրիշ հեռաւոր թագերէ Պոլիս յիշեալ պէօրէկնին խանութը կերթան ու պատէն վար կախուած թուղթերուն մէջ կը վնասուեն եղեր:

Ահա՝ ձիշդ ասոր մօտ ժամանակաց մէջ, անցեալ դարուն վերջերն է որ գրած ու աւարտած է Գէորգ-Դափրի իւր Պարսկերէն Բասգիրքն, որոյ գլխաւոր հանգամանքներէն մին է, դիււաւ գըտնել անդ ։ յատուկ անուանք՝ երեւելի արանց, գաւառաց, քաղաքաց, գիւղօրէից, գետոց, կենդանեաց, յաւելեալ և զօրութիւնս հանքաց և դեղօրէից, ևայլն, և զանց ինչ պատմական:

Հարկ չլայ չեշտելու թէ, Պարսկահայ Բառքիւքը (1) Գէորգ-Դափրի գլուխ գործոցը կը համարուի, և սոյն գրական հրաշակերտին իրրև Յառաջարան՝ Տիւզեանց գերգաստանի եռափառքն համարուող Յակոբ-Զէլէպին, գեղեցիկ ներածական մը կցելէ յետոյ, իրրև նախագիտելիք՝ Սուլթանաց ալիրող լեզուն գեղեցիկ և ներկուն ուսումնասիրութեան համար՝ համառօտ Քերականի անութիւն մը յարմարցուցած է:

* * *

Յակոր Զէլէպիի յառաջարանական ինչ մասերն պարտ կը համարիմ աստանօր ի վեր բերել, ի գիտութիւն ընթերցողաց.

«Զուարձալի արդարեւ և արժանայարդ խօսել և գրել զարգեան կրթեալ ազանց զգեղեցկայարդարն և զքաղցր լեզուս, և բազմօգուտ նոցայն իմաստալիր գրուածովք պարարել զիմաստ, այլ պարտք անհրաժեշտ կայ ի վերայ, և հարկաւորագոյն իսկ է գիտել զեղու Տէրութեան և բնիկ իւր քաղաքի, ուր և պիտոյք իսկ առօրերայ հանձարագիւտ և շահախնդիր լինել հարկադրեն:

«Եւ քանզի ըստ իմաստնոյն, «Քամակրելի է զերկինս չափել, և զդուուն քաղաքի իւրոյ անգիտանալք. ապա կարեւ է մերազնեաց սրտեռանդն փութով բերել ի մարզումն Հայրենի և Տէրութեան լեզուաց:

«Որքան պիտականագոյն և շահաբեր

(1) Փառք Աստուծոյ, այժմ ամէն տեսակ Բառարան ունինք, Մեծը կ'ուգես թէ՝ Փոքրը, Ընդարձանք թէ՝ Համառօտը, Հի՞նը թէ՝ Նորը, ինչպէս նաև յատուկ Անուանողը թէ՝ Սոնձեռնը, Ծոցակիր, Գրսանի, Սեղանի, Դարակի, Գրադարանի, ևայլն, և այլն Բառարանները, սակայն չհարցնենք թէ՝ ո՞ւր է ցարդ գաւառաբարբառից Բառարանը:

է մեզ, նախ և յառաջ արդարեւ զհայ: բենականն՝ և ապա զծէրութեանն ու սանել զլեզու և զգրականութիւնն՝ որոյ բազմառատ վայելեմք ազգովին շնորհան, և ընդ որում են պատուատեալ և նոյնացեալ շահք մեր յատուկ, և էութիւն քաղաքական: Թէպէտ և ոչ սակաւք ի մերազնեաց քաջահմուտ ճշմարտութեան վերոյգրեալ բանիցս, և ի յատուկ շահուց վարեալ, բազմաքիրտն ճգամբք ի ձեռն ունին բերեալ զօնմանեան գրականութիւնն. այլ բազմավաստակին ու զի՝ գժուարըմբեր իսկ գործեալի գաւառաւացն դժուարամարս եղանակէ ուսուցանելոյ, խորշեցուցեալ զայլս բազում, գեռ ի սկզբան անդ բարձի թողի առնել պարտաւորէ:

«Այսոցիկ քաջ վերահասու լեալ՝ նախահայեաց և հեռաւատեսակին ուսումնասէր և բարեյիշատակ Գէորգայ Դափրի Տէր Յովհաննիսեան, ըստ արժանուոյն ՊԱՏՈՒԵԼի մականուանեալ, և նախազգած անհրաժեշտ պիտոյից Հայկազնեաց սոյն լեզուի, և խորհրդագդամիանգամ, թէ՝ ո՞րք և ո՞րպիսի գժուարութիւնը յետու ընկրկեն զաշխայժ պատահական ուսանողաց, բազմամեաց անխոնջ աշխատասիրեալ՝ ի լոյս ածզայս Բառարան՝ Պարսկական և Հայկական լեզուաց, զորոյ զյարգ և զպիտականութիւն առաջի արկանել ուսումնասիրաց անպէտ վարկանիմ. զի նոյն իսկ բառն Բառարան, պարփակէ յինքեան գիտոյք իւր բազմաշահ պիտոյս: Քանզի բանալի գոլով գրականութեան, որք միանգամ զայն ի ձեռն ունին պատրաստ, գիւրագոյնս առնեն մուտս ի գժուարամուտ և յանել խորս լեզուագիտութեան. նա՛ զի՝ լեզուատէրն յուսանելն՝ միանգամ ընթեռնուլ. կարէ և ինքնին ուսանել զեղուուն առանց ուսուցչի՝ լոկ նպաստիւք սոյն Բառարանի» (1):

* * *

Գէորգ-Դափրի ունիր նաեւ երկասիրութիւն մը՝ Պարսկական տառից համառօտ բացատրութիւն մը և ընթերցանութեան կանոններ: Տիւզեան Յակոր Զէլէպի՝ բաւական չհամարելով զայս կը պարտաւորի յօրինել Բառարանին կցորդ համառօտ Քերականութիւնը, զորմէ խօսեցայ վերը, և ոյր առթիւ գրած ներածական երկտողն է հետեւեալն.

«Եւ գիտելով զի Բառարան միայն թէ չունիցի ընդ իւր և զբերականութիւն՝ սակաւ օգուտ գործէ, և քանզի պակասեալ գտաք զազգ մեր և յայս

(1) Լեզուարան Հ. Սերովրէ Տէվրիշեան, միշտ սքանչացում կը յայտնէր Գէորգ-Դափրի սոյն Պարսկահայ Բառարանի:

կարեւոր օգնութենէ, յաղագս այնորիկ խնդրեցաք լնուլ զպակասութիւն մեր զայս՝ դարձեալ ի գրուածոց Գէորգեայ Դպրի յօրինողի գրոց։ այլ ոչինչ գտաք ի նորայսն, բայց միայն համառօտ բացատրութիւնս Պարսկական տառից, և կանոն ընթերցանութեան։

Զմոննանք յայտնելու թէ, Գէորգ-Դպրի յօրինած ոյն Բառարանին ձեռագիրը այժմ կը գտնուի Ղալաթիոյ ազգային մատենադարանին մէջ։ Տէր Յովշաննէս Աւագ քահանայ Հիւնքեարպէ յէնտեան ինքն յանձնած է Մատենադարանին՝ ոյն թանկագին ձեռագիրը։

Ճիշտ ժամանակը չէ՞ բազդատելու զայն տպագրութեան հետ, գիտցուելու կամ սոսուգուելու համար թէ՞ Տիւզեան Յակոր չէլէպին սոտանձնած սըրբագրութիւնն կամ անոր վերագրուած յաւելուածական նախաբանը ի՞նչ և որունն է։ (1)

Իննել և իմանալ պէտք է նաև յետագայ ծանօթութիւնը, որ հանգ Միստեան Պուէտ Խաչատուրին տողածն է, թէ ի՞նչ մոտք գրուած և ի՞նչ հասկցնել ուզած է։

«Գէորգ պատուելիյին Պարսկական բառագրոյ համար Վենետիկիցի ուխտաւոր մը յառաջաբանութիւն մը գրած էր, որ ատուելէն ետև Պէտքեան Յարութիւն Ամիրային խնամօքը կորստեան դատապարտեցաւ։ Յառաջաբանին գըրիչը դառնապէս կը բամբասէր մեր արեւելեան վարդապէտները, որ սըրբապլծութենէ զերծուցանելու դիտ-

(1) Սոյն Տիւզեան Յակոր չէլէպի և իւր հարազատք Պօլոս և կարապետ չէլէպիք, Զ մարտ 1820ին՝ Անդրիանուլուսեցի Պօլոս Պատրիարքի օրուվ կեսուարիոյ Ա. Կարապետի վանքը զրկուած են, և երեք տօրի անդ մնալէ վերջը՝ երբ հըրամն ընդունած են ի Պոլիս վերադառնալու, այդ միջոցին՝ Զէլէպիք իրենց նստած սենեկին ծեփին վերայ երկու կտոր սրամիտ ստանաւորներ գըրած են, գրեթէ 20-25 տուներէ բաղկացեալ։ Պոլիս հասած են 1823 ապրիլ

Այդ ոտանաւորներէն մին ուզգեալ 15ին։ է առ Տ. Ստեփաննոս Եպիսկոպոս՝ Առաջնորդ Կեսուարիոյ։ իսկ երկորդն՝ գրեթէ իրենց կեանքի համառօտ պատմութիւնն է, այլ և այլ անձնաւորութեանց նկատմամբ ակնարկութիւններով համեմեալ։

Ցիշեալ ոտանաւորագիր սենեակներն և յարակից սրանք այժմ կեսուարիոյ վանուց ժառանդարաց վարժարանի սանուց ընդարձակ ննջաբանի վերածուած են, և այդ ոտանաւորներուն օրինակներն՝ կեսուարիոյ արդի Առաջնորդ Գեր. Տրդատ վարդապէտ Պալեանի Հաւաքանին մէջ արձանագրուած ու անվեթար պահպանուած են, իբրեւ յիշատակագիր անցելոյն։

մամբ, նախնեաց գիրքերը միամտաբար գետերն ի վար կը նետեն եղեր, կամ եկեղեցեաց հիմնարկութեան ատեն խորաններուն տակը կը թաղեն եղեր սնտուկներով։ Կիկերոնի Հասարակալեատութեան նաւարեկութիւնը հոսերեւ իրենց հաւատակացաց լուսաւոր աչուլներնուն գերան վենետիկիցի հարց ցըցունելով, մեր բանասիրաց կը խոստանանք, որ ուրիշ պատեհով հոսմէական վանքերուն Քերածոյից նկարագիրը տանք անանկ անձի մը գրուածքէ, որուն վկայութիւնը ժխտելու կամ սըստելու բաւական չկընար ըլլալ ոչ հիմակուան և ոչ ապագայ վենետիկի լըրութիւնը։»

(Տե՛ս Մասիս, 1859 դեկտ. 31)
(Շարունակելի) Ա. Յ. ԱՅՎՈԶՅԱՆ

ԱԿԱՄԱՅ ԸՆԴՀԱՏՈՒՄՆ

Ներկոյիւս կը փութանք ներողութիւն խնդրել հետաքրքիր ազգայիններէն «Ծաղիկ»ի այս օրուան թուով մեր Քննադատական յօդուածին շարունակութիւնն ընդհատելուս համար։

Այս տխուր հարկին մէջ կը գտնուինք այն պատճառաւ որ Պ. Գրիգոր Մարգարեան կ'ընդմիջէ զմեզ, ձերիտէի-Նարփյէի չորեքարթի օրուան թուով մեր Քննադատականին նկատմամբ պատասխանի պէս կարգ մ'աւելորդ առարկութիւններ ընելով, թէ և պէտք չէր այսպիսի ընթացքի մը մէջ գտնուեր, այլ պարտէր, ամենայն համբերութեամբ, սպասել յօդուածին վերջանալուն։ ինչ որ է, եղածն եղած է, հարկէ վոքրիկ պատասխան մը տալ։

Պ. Գր. Մարգարեանի տուած պատասխանէն շատ բան չկրցանք համբընալ։ ինչ որ կրցանք հասկնալ, ամբողջ երկու տարուան մեր տանջուած ուղեղովը, սա եղաւ թէ։

Ա. Մեր գրավաճառ ըլլալը կ'երեւի որ Պ. Գր. Մարգարեանի ամենափափուկ ջղերուն դպելով, անկարելի եղեր է ըմբռնել թէ ինչպէս մենք, գըրավաճառքս, կրնանք քննադատի և մանաւանդ, անկողմնակալ քննադատի գեր կատարել։

Բ. Մեր ցոյց տուած սիսաներն ուրիշ բան չեն եղեր բայց եթէ իւր գըրքին տպագրութենէն յետոյ, և ընական բերմամբ, տիեզերական օրինաց հանդէալ, տեղի ունեցած փոփոխութիւններ, այսինքն, ըսել կ'ուզէ թէ 1891էն յառաջ, իւր 414 երեսներէ (սխալներէ) բաղկացեալ գըրքին տպագրութեան թուականէն յառաջ, ամբողջ լեռնադաշտներ՝ լեռանց կատարեն կը ձեւացնէին։ Մալ-

րա և կիպրոս կղզիք գոյութիւն չըւնէին (իւր գրքին տպագրութենէն յառաջ)։ Աւատրալիս՝ հիմակուան տարածութեան կրկինն էր և իպէրեան և Պիրենիան լերինք, փոխն ի փոխն, իւրարու տեղ կը գրաւէին։ Անգղիմ՝ անջրգիր երկիր մ'էր, Նուահանգիստներ՝ ծովին հեռու, շատ հեռու... ներքին քաղաքներ էին (միշտ իւր գրքին տպագրութենէն յառաջ)։ Լեհք Սլավ չէին։ Կրեսէ կղզին հիմակուանէ շատ փոքր էր՝ Աթէնքի հին տանարներն Փարիզ կը գըտնուէին և փոխադարձարար, (բայց միշտ իւր գրքին տպագրութենէն յառաջ)։ Մեծամեծ կունակալութիւնն պարզ գաւառներ էին։ Լիներ որ տարածութեամբ խստացածական էր կրկին։ Զիներ գրագրանք մը Սամսոն քաղաքներ է այլն, և այլն։

Եւ այս ամէն երկրաբանական մեծամեծ փոփոխութիւնն էր եղան գրքին տպագրութենէն ետքը, և գիտէք ի'նչ պատճառաւ այսքան փոփոխութիւնն տեղի ունեցեր են, միմիայն Պ. Գր. Մարգարեանի ՍԵԽԱՐՀԱՐԱԿԱՆ ՍինԱԼՆԵՐՆ ԱՐԴԱՐԱՑՑՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ։

Ա. ՊԻՊԻՇԱՆԵԱՆ

1892 Յունիս 18/30
Օրթագիւղ

ՀԱՅ ԱՇՈՒՐՆԵՐ

(Տար. նախորդ քիւն)

37. Սիւրամի, Յովհաննէս Բարերդցի. երգած է Տաճկերէն, շատ քիչ անգամ ալ Հայերէն։

38. Պիտարի, Միհրան Արավաճեան, գրած է Տաճկերէն բանաստեղծական բաւական կատորներ գեղեցիկ։

39. Սաֆի, Համբի Սերովիք Եւդոկիացի. սա երգած է Տաճկերէն և համբաւական ջղերուն դպելով, անկարելի եղեր է ըմբռնել թէ ինչպէս մենք, գըրավաճառքս, կրնանք քննադատի և մանաւանդ, անկողմնակալ քննադատի գեր կատարել։

40. Սաֆի, Կ. Պոլսեցի Հայ ոմն։

41. Էլֆազի, Պոլս Կեսարացի. երգած է Տաճկերէն։

42. Քէմբէրի, Ղաղարոս Կիւմիւշիցի։

43. Զիւլալի, Պաղտասար Կ. Պոլսեցի. երգած է Տաճկերէն։

44. Նախիրի, Ղաղար Պրուսացի. երգած է Տաճկերէն։

45. Ֆէրիսի, Ռէթէս Կ. Պոլսեցի. երգած է Տաճկերէն։

46. Ճիւտայի, Կ. Պոլսեցի Հայ ոմն։

